

gamle „ærlige Krone“. Der var andre Lande, om hvilke man vidste, at de beredte sig paa at fastsætte en ny Valutaværdi, lavere end den, der hidtil havde været gældende, men man havde under den offentlige Forhandling om Tingene i hvert Fald et levende Indtryk af, at det var der ikke Stemning for herhjemme.

I Løbet af Aaret 1924 fandt der da yderligere Drøftelse Sted af disse Spørgsmaal i et til denne Drøftelse indstiftet saakaldt Valutaraad. I dette Valutaraad fremsatte jeg, hvad man maaske har glemt, en Plan, der havde muliggjort at skride til den saakaldte Nedskæring; hvis man efter en Tids Forløb havde anset det for at være det rigtige, var dette ikke udelukket ved den Plan, som af mig paa Ministeriets Vegne blev fremsat i Valutaraadet. Men praktisk talt alle, med Undtagelse af een konservativ Landstingsmand, afviste denne Vej som hverken passende eller farbar, og som Følge af den Modstand, denne Plan altsaa mødte, ændrede vi den i Overensstemmelse med den Villiestilkendegivelse, som saa nogenlunde enstemmigt forelaa, og vi fik altsaa Valutaloven, hvis Tendens af alle maatte opfattes som værende Opgang for Kronen, og hvis Maal ingen bestred maatte være den saakaldte „ærlige Krone“. Det blev under den Tids Forløb nærmest betragtet som Landsforræderi, hvis nogen vovede at tale om at nedskære Kronen til en lavere Guldværdi.

Nu har det altsaa vist sig, at Kronen er steget hastigere, end man maaske havde ventet og haabet. Der er sket et Omslag i Bedømmelsen af Danmark udefra, og der er en Række andre Forhold, som har øvet Medindflydelse. Den Lockout, hvis Varighed af andre Grunde var saa beklagelig, har utvivlsomt været en særdeles kraftig Hjælper for Kronens Opgang; den fuldkomne Lammelse af Importen, som i $\frac{1}{4}$ Aar fandt Sted, og den Sparsommelighed, om jeg maa bruge det Udtryk, som den tvang store Dele af Samfundet til, medførte naturligvis nogle af de Fordele, som man maatte ønske for en Valutaordning, ganske i Strid med, hvad en ellers klog Mand mente: at Kronen ved denne Lockout vilde gaa ned i en Værdi af 10 Ø.

Ved Siden af Lockouten har ogsaa andre Forhold virket. Den gode Høst herhjemme har øvet Medindflydelse, og den gode Høst ude i Verden har ogsaa øvet sin Indflydelse til Fordel for vor Valuta; mindre Import, færre Penge ud af Lommen herhjemme fra er en Underbygning af den danske Valuta. Dertil er

kommet Kræfter, spekulative Kræfter udefra, som har vist sig at være stærkere end de Kræfter, vi selv kunde mobilisere, hvilket altid vil være Tilfældet, hvis et stort Lands Spekulanter kaster sig over et lille Land; det store Lands Spekulanter vil da altid være for stærke til, at det lille Land kan dæmme op imod dem. Men Oprindelsen til denne Tilstand var altsaa den Tid, som ligger bag os, og den Valutalov, vi fik, og som ikke gav sig ud for at være en Lov, der endeligt løste Valutaspørgsmaalet, men som gav sig ud for at være en Stoppebom, om jeg maa bruge det Udtryk, den Bom, der skulde hindre, at vi fortsat gled længere ned, og hindre, at vi sejlede rundt i Grøften, saaledes som vi havde gjort de foregaaende 3—4 Aar. Denne Lov holdt heldigvis bedre, end man spaaede; jeg er ganske enig med det ærede tidligere Medlem af Landstinget Hr. Madsen-Mygdal, som i Gaar Aftes har sagt, at det er ganske urigtigt, naar man paastaar, at denne Lov ikke holder, thi den har netop holdt dér, hvor den skulde holde, nemlig mod videre Fald. Jeg ved, der er nogen Strid om, hvem der har Æren for denne Lov, men det synes jeg ikke, der er Anledning til at opholde sig stærkt ved. Jeg ved jo nøjagtigt, hvad Venstres Andel i denne Lov var; det var de Toldafgifter og indirekte Afgifter, den indeholder; men for øvrigt maa Venstre for min Skyld gerne tiltage sig Æren for Loven; det er jo Hovedsagen, at vi faar gode Love, og mindre vigtigt, om Venstre har Æren for dem eller ikke.

En væsentlig Rolle i Valutasituationen for og nu spiller selvfølgelig den Bank, der har det Arbejde, som ellers paahviler en Rigsbank; Nationalbanken spiller jo herhjemme den samme Rolle som Statens Banker andre Steder. Det er maaske ogsaa værd at minde om, at den Ordning, vi har med Nationalbanken, skriver sig fra Loven af 1908, som Venstre gennemførte, og ved hvilken man forærede den private-kapitalistiske Nationalbank et Privilegium for 30 Aar ud i Tiden. Denne Bank, som man ikke mindst fra Venstres Side har æreskændet i de senere Aar, er dog altsaa Venstres Kød og Blod. Det var Venstre, der forærede den det Seddelprivilegium, som den nu efter Venstres Mening har misbrugt. Men efter at Valutaloven er givet, kan jeg unægtelig ikke se andet end, at Banken har fulgt den Linie, som den med Rette kan sige maatte være at forstaa ud af denne Lov, nemlig at Kronen skulde i Pari, at Linien opad skulde følges, og at det, der var dens Hovedopgave,